

ROZNIECAĆ (3) *vb impf*

o jasne, e pochylone.

praes [1 sg rozniecãm.] ◊ 3 sg rozniecã (1). ◊ 3 *pl* rozniecają (1). ◊ *imp* [2 sg rozniecãj.] ◊ 3 *pl* niechãj rozniecają (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. rozniecić.

1. *Powodować, żeby płonął ogień, rozpalać* (2) :

Zwroty: [»rozniecać ogień«: Tãk mowi Adonái Iehowá. Oto ia rozniecam w tobie [tj. w twojej ziemi] ogień [succendo in te ignem]/ á póžrze w tobie wízelkie drzewo zielone/ y wízelkie drzewo fuche/ nie będzie vgãlzon on płomień zápalony/ lecz zgorã w niem wízytkie ósoby *BudBib Ez 21/3* [20/47] (*Linde s.v. rozniecić*).]

»pochodnie rozniecać« (1): niechay zápalaiã Pochodnié paíaiãcé/ niechay rozniecãiã *GosłCast 25.*

Przen (1) :

[*rozniecać kogo:* Nie rozrãzay (*marg*) alia(s nie) Rozni(e)czay (-) [*Non incendas Vulg Eccli 8/13*] grzešnikow karząc ie: á niebãdź zápalon płomieniem ogniã grzechow ich. *KsięgiEklez C5.*]

rozniecać co czym (1): Gdzie miecze ciëté/ gdzie sztychowé rázy: Gdzie świãt roznieca powietrza żelãzy/ Tãm y łãm miecãc trupy nieruchomé/ W krãie zãcmioné [tj. do Hadesu]. *GosłCast 40.*

2. *Rozpętywać, wzbudzać (o konfliktach)* [*co*] (1) : A źli y śwowolni/ co rádźi drugim krzywdy czyniã/ ábo przy swoim vporze łtoiãc łedycye rozniecãiã/ mowiã [...] *SkarKazSej 674b.*

Formacje współrdzenne cf NIECIĆ.

RS